

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2599/2546

นายพรมดี วัตรสารหรือวัตรสารหรือวัตรสารโจทก์ นายสมาน แสงอุ่นจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 420, ป.พ.พ. มาตรา 448, ป.พ.พ. มาตรา 1367, ป.ที่ดิน มาตรา 61

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยนำที่ดินพิพาทส่วนที่เป็นของโจทก์และอยู่ในความครอบครองของโจทก์ไปขออนุญาต น.ส. 3 ก. โดยไม่ชอบ ศาลมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนได้ ตาม ป. ที่ดิน มาตรา 61 และโจทก์มีอำนาจฟ้องขอให้เพิกถอน น.ส. 3 ก. ในส่วนที่ออกโดยไม่ชอบได้เพราะตราใบที่หนังสือรับรองการทำประโยชน์ยังไม่ถูกเพิกถอนย่อมถือว่าการละเมิด ยังมีอยู่ ฟ้องโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้พิพากษาว่าที่ดินพิพาทจำนวน ๖ ไร่ ๔๗ ตารางวา ตาม น.ส.๓ ก. เลขที่ ๙๔๒ ตำบลตาตทอง อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร เป็นของโจทก์ให้เพิกถอน น.ส.๓ ก. เลขที่ ๙๔๒ ดังกล่าวให้จำเลยและบริวารออกไปจากที่ดินพิพาท และห้ามเกี่ยวข้องกับรบกวนต่อไป จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง และฟ้องแย้งขอให้พิพากษาห้ามโจทก์และบริวารเข้าเกี่ยวข้องกับที่ดินพิพาท อีกต่อไป โจทก์ให้การขอให้ยกฟ้องแย้ง ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง ห้ามโจทก์และบริวารเกี่ยวข้องกับที่ดินพิพาท ให้โจทก์ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนจำเลย โดยกำหนดค่าทนายความให้ ๒,๐๐๐ บาท โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ พิพากษาแก้เป็นว่า ที่ดินพิพาทส่วนที่อยู่ทางด้านทิศเหนือเนื้อที่ประมาณ ๔ ไร่ เป็นของโจทก์ และส่วนที่อยู่ทางด้านทิศใต้เนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ เป็นของจำเลย ห้ามจำเลยและบริวารเกี่ยวข้องกับที่ดินส่วนของโจทก์ และห้ามโจทก์และบริวารเกี่ยวข้องกับที่ดินส่วนของจำเลย ให้เพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) เลขที่ ๙๔๒ ดังกล่าวข้างต้นเฉพาะส่วนทางด้านทิศเหนือเนื้อที่ประมาณ ๔ ไร่ คำขออื่นของโจทก์และของจำเลยนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรองว่ามีเหตุสมควรที่จะฎีกาในข้อเท็จจริงได้ พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงที่ไม่โต้เถียงกันฟังเป็นยุติได้ว่า โจทก์มีที่ดิน ๑ แปลง โดยได้รับมรดกมาจากบิดามารดา โจทก์มีบุตร ๗ คน นางสาวสมศรี แสงอุ่น ภริยาจำเลยเป็นบุตรคนหนึ่งของโจทก์ โจทก์ให้จำเลยและนางสาวสมศรีปลูกบ้านอยู่อาศัยในที่ดินของโจทก์ เมื่อประมาณปี ๒๕๑๔ โจทก์แบ่งที่ดินบางส่วนทางด้านทิศใต้ซึ่งเป็นที่น่าให้จำเลยกับนางสาวสมศรีทำนา ต่อมาในปี ๒๕๒๑ ทั้งโจทก์และจำเลยขออนุญาต หนังสือรับรองการทำประโยชน์ โจทก์ได้รับหนังสือ ศาลฎีกาพิจารณาแล้ววินิจฉัยว่า บ.และ อ. ได้ทำนาทำกินในที่ดินพิพาทอยู่คนละประมาณ ๒ ไร่ โดยได้รับอนุญาตจากโจทก์ สิทธิครอบครองในที่ดินพิพาท ส่วนที่ บ. และ อ. ทำนาทำกินอยู่ประมาณ ๔ ไร่ ตามแผนที่สังเขปเอกสารหมาย จ.๒ นั้น เป็นการครอบครองแทนโดยอาศัยสิทธิของโจทก์ จำเลยและภริยาคงมีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์รับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) เลขที่ ๙๔๒ เฉพาะส่วนที่อยู่ทางด้านทิศใต้เนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ โดยมีคั่นนาเป็นแนวเขตตามแผนที่สังเขปหมาย จ.๒ ส่วนที่ดินพิพาทส่วนที่อยู่ทางด้านทิศเหนือเนื้อที่ประมาณ ๔ ไร่ ซึ่ง บ. และ อ. ทำกินอยู่ จำเลยไม่มีสิทธิครอบครอง แต่ยังคงอยู่ในความครอบครองของโจทก์ การที่จำเลยนำที่ดินส่วนนี้ไปขออนุญาต หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) ด้วยจึงไม่ชอบ ศาลมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนได้ตาม

ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๖๑ และโจทก์มีอำนาจฟ้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอน
หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) ในส่วนที่ออกโดยไม่ชอบดังกล่าวได้เพราะตราบไต่ที่
หนังสือรับรองการกระทำประโยชน์ยังไม่ถูกเพิกถอนย่อมถือว่าการละเมิดยังมีอยู่ ฟ้องโจทก์จึงไม่
ขาดอายุความ ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ พิพากษาชอบแล้วต้องด้วยความเห็นฎีกา ฎีกาจำเลยฟังไม่ขึ้น
พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ดลจรัส รัตนไศภิต · ประพันธ์ ทรัพย์แสง · จิระวรรณ ศิริบุตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2599/2546>